

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 53.

Tiende Session.

26de Møde.

Torsdagen den 12te November.

(Fortfat.)

Ordføveren (forts.): Naar der er gjort en lille Undtagelse med Hensyn til Berettigelsen til at fordrø en motiveret Beslutning for det Tilfælde, at der foretages en almindelig Undersøgelse over hele Byen eller i enkelte Dele af samme, som visse Gader s. Ex., da er det ganske overensstemmende med den almindelige Retsbevidsthed, og det er desuden en Sætning, der allerede findes i Christian den Femtes Lov. Naar der foretages Undersøgelse over hele Byen, ligger der intet Krænkende i, at den enkelte Gaard skal undersøges; men foretager man alene Undersøgelse med Hensyn til et enkelt Sted, saa ligger der heri en indirecte Sigtelse for, at der her findes særlige Ansamlinger af Uhumskheder, og i saadanne Tilfælde maa den Paagjældende være berettiget til at fordrø, at han faaer at vide, hvad det er, man sigter ham for. Ved en almindelig Kansgning er en Motivering derimod endog saagodt som umulig, medmindre den blot skulde gaae ud paa, s. Ex. at man finder en Undersøgelse hensigtsmæssig eller nødvendig, — og der er da heller ingen Grund for den Enkelte til at beklage sig, thi han deler i saa Fald Stjæbne med alle Andre. Beslutningens Motivering ligger i saadanne Tilfælde i selve Beslutningen. Naar det s. Ex. beslattes, at man vil eftersee alle Latriner eller Svinestier, da behøves naturligtvis en Motivering aldeles ikke.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes

Udvalgets Forslag til § 9:

At den sidste Sætning forandres saaledes:

„Om saadan Undersøgelse skal vedkommende Eier eller Bruger erholde mindst Aftens Bærfel, og er han, saafremt Commissionens eller Directionens Beslutning ikke gaaer ud paa et almindeligt Estersyn over hele Byen eller Dele af samme, berettiget til at fordrø Grundene sig skriftligen meddeelte, uden dog at kunne standse Beslutningens Fuldbyrkelse ved at paaflage samme for høiere Autoritet.“
vedtoges eenst. med 38 St.

Formanden: Jeg skal sætte Udvalgets Forslag til § 11 under Forhandling.

Ordføveren: Dgsaa disse Endringsforslag ere fremkaldte ved Bemærkninger af den ærede 4de Landstingsmand for 6te Kreds (Glensborg), der ved Sagens anden Behandling gjorde opmærksom paa, at det her stod dobbelt uklart, om Fuldbyrkelsen af et saadant Decret, Befaling eller Forbud kunde stilles i Bero ved dets Paaanke til en høiere Instans. En Bestemmelse herom var nødvendig, da der findes en udtrykkelig Bestemmelse i denne Henseende for det Tilfælde, at der er udbrudt Pest, Cholera eller anden epidemisk Sygdom af lignende Farlighed. I saadanne Tilfælde skal en Indsigelse ikke kunne standse Fuldbyrkelsen, og det Samme er nu nylig vedtaget med Hensyn til Hunsundersøgelser. Det er klart, at det ikke i disse Tilfælde gaaer an at afvise Fuldbyrkelsen, indtil Afgjørelsen af den høiere Instans er fremkommen. Her derimod, hvor der tales om ordinaire Forhold, har man troet det rigtigt, at Fuldbyrkelsen